

Vem är han påven Franciskus ?

Hösten 2015 kan bli en globalt mycket turbulent tid, politiskt och andligt. Perioden mellan den 13 och 28 september, som börjar på den bibliska högtiden Basunklangens högtid (judarnas nyår) och avslutas på Lövhuddohögtidens första dag, inträffar sällsynta saker i Israel och USA. Söndagen den 13/9 avslutas ett bibliskt sabbatsår (3 Mos. 25), vilket är det sjunde i en cykel av sju sabbatsår (49 år), som är tiden mellan jubelåren, det femtionde året. Det kommande jubelåret (judiska året 5776), som inleds på Försoningsdagen den 23/9, är Israels sjuttionde (70:e!!) sedan Mose tid och det fyrtionde (40:e!!) sedan Jesu tid. 13/9 är i hebreiska kalendern den 29:e Elul, sista dagen i månaden. Den 29:e Elul har visat sig vara en historiskt märklig dag. Just den dagen har ekonomiska kollapsar i världsekonomin inträffat. De två senaste ägde rum den 17/9 2001 och 29/9 2008. Det är intressant att Bibeln markerat detta för 3 500 år sedan. 5 Mos. 15:1 inleds på följande sätt i den hebreiska texten: "*Vid slutet av vart sjunde år skall du ge befrielse...*".

Samma dag, den 13/9, inträder en partiell solförmörkelse, den tredje solförmörkelsen under det innevarande bibliska sabbatsåret. Och måndagen den 28/9 inträffar en månförmörkelse vilken också är den tredje under samma tid. Det blir en så kallad blodröd supermåne, vilket innebär att månen står som närmast jorden vid detta tillfälle. I judisk tradition är solförmörkelse ett tecken på Guds dom för hedningarna och månförmörkelse tecken på Guds dom för Israel. Det är alltså, ur biblisk profetisk synpunkt, en mycket intressant period som ligger framför mellan den 13:e och 28:e september detta år.

Påven, "Guds Sons ställföreträdare".

Det är inte bara konflikterna i Mellanöstern, som blickarna riktas mot. När FN öppnar sin 70:e session den 15 september lanseras ett globalt projekt kallat Agenda 21, vilket innebär att miljön, klimatet, fattigdomen och jämställdheten i världen står i fokus. Förvånande är att påven Franciskus inbjudits till FN för att bland annat underteckna Agenda 21. Påven är visserligen ledare för Vatikanstaten, men varför ska han för den skull agera som en politisk världsledare? Jag är ingen expert på katolska kyrkan, men som påven Francis nu agerar runt om i världen ger det mig farhågor. Vems ärenden går han egentligen? Avsikten är inte att ifrågasätta mina katolska trossyskon, som jag oftast har goda relationer med. Jag kan inte tro att varje katolik har att ta ansvar för vad påven säger eller gör, även om hans ord väger tungt, speciellt i trosfrågor.

Vem är han, den charmerande Francis från Argentina, som efter nio månader på påvestolen blev utsedd till årets man av Time Magazine. Uppenbarligen populär, även bland en del sekulariserade feminister, trots att han håller fast vid "gammal" moral. Visst har han något profetiskt över sig när han läxar upp nationer och företag för att vara giriga och egoistiska. Och när han samlar politiska och religiösa ledare för att uppmana dem att på allt sätt främja freden. Han kallas ju också för "fredens påve". Han är den förste påve som har en bakgrund i Jesuitorden och är från Sydamerika. Hans framtoning är därför att leva i enkelhet. Men vad som rör sig i huvudet på denne mäktige man vet ingen, mer än han själv och Gud. Han är den katolska kyrkans (världens största kyrka)

främste ledare och är definierad genom dess tro som Jesu Kristi ställföreträdare, "Vicarius Filii Dei", vilket är hans officiella titel. Denna står skriven på mitrans insida (påvens ceremoniella huvudbonad) och han anses vara den man på jorden som representerar Guds Son, som "tar platsen" som den andra personen i den allsmäktige Gudens treenighet. Detta enligt katolsk tro och bekännelse. Men allt som sägs i Vatikanens slutna rum släpps naturligtvis inte fram i ljuset. Något vet vi dock.

Påven, Vatikanstatens "president".

Ingen tidigare påve har träffat så många politiska och religiösa världsledare på så kort tid som Francis. Här följer några av hans möten under år 2014. I januari sände han ett videobudskap till en karsimatisk ledarkonferens i USA, som handlade om enhet mellan katoliker och protestanter enligt Johannes 17. I konferensen proklamerades att Luthers protest är över och att vi alla nu är katoliker. I mars tog han emot president Obama i Vatikanen med ett fredsbudskap och överräckte en fredsmedalj i gåva. I maj togs Ban Ki-moon emot med ett budskap till FN om att utjämna gapet mellan rika och fattiga. I maj besökte han Israel, och tog då vägen över Jordanien och Betlehem innan han kom till Jerusalem. På Tempelberget mötte han Israels tidigare president Shimon Peres och den palestinske presidenten Mahmoud Abbas och en representant för den ortodoxa kyrkan. I juni besökte han, som första påve, en internationell karismatisk konferens med femtiotre tusen besökare på en stadion i Rom. Där fick han förbön med handpåläggning. Några dagar därefter inbjöd han ledare i den karismatiska rörelsen i USA till Vatikanen. Senare i juni inbjöd han Peres och Abbas till Vatikanens trädgård för ett bönemöte om fredens gåva, då man bad böner från Bibeln och Koranen.

I början på juli inbjöd påven världsledare för den evangeliska karismatiska rörelsen till lunch i Vatikanen. Då förslogs att forma en deklaration om gemensam mission år 2017 för katoliker och protestanter, i samband med Lutherjubileet. Senare i juli utsåg han ett råd (av katolska biskopar) för att främja global kristen enhet, förenade i ett dop. I september föreslår Simon Peres, och även US Secretary of State Jerry White, påven som ledare för en världsvid organisation av förenade religioner för att främja världsfreden. I november hölls Interfaith Vatican Colloquium i Rom med påven som värd. En av talarna var pastor Rick Warren från USA, och han sa att så länge protestanter och katoliker älskar Jesus är vi alla med i samma team.

Senare i november talade han i EU-parlamentet, "till alla Europas medborgare", och sa: "Det är dags för ett ledarskapets Europa, ett Europa som måste förnygra sin vision." Samma månad möttes påven och den ortodoxa kyrkans patriark i Istanbul. De kallade alla kristna till enhet i tron och manande till djupare dialog med Islam. Någon dag tidigare besökte han Hagia Sofia, en f d kristen kyrka, som nu är moské. I december inbjöds för första gången representanter för alla religioner till Vatikanen, då ett dokument undertecknades som fördömer det moderna slaveriet. I december var han medlare mellan USA och Cuba och hade hemliga samtal med Raol Castro i Rom.

Ett imponerande program för en 78-årig man! Men är det inte sådana möten en påve ska ägna sig åt? Det kan det vara om han pekar på Jesus som allas frälsare och den enda vägen till Gud, Joh.

14.6. Dock verkar det inte så enligt rapporteringen! Jag frågar mig, varför detta tempo? Varför så brådskande. Kan det bero på att han sagt sig tro att han bara har två, tre år kvar att leva!! Eller är det något/någon annat som stressar honom?

Påven, "politisk världsledare".

Den 23 maj i år möttes en grupp kristna i Phoenix, USA, som kallar sig "Johannes 17-rörelsen" grundad av den amerikanske pastorn Joe Tosini. Till dem sände påven ett personligt budskap. *"Kära bröder och systrar, splittring är ett sår i Kristi kyrkas kropp. Vi vill inte att det ska förbli ett öppet sår. Splittring är ett verk av lögnens fader... Tillsammans idag, jag här i Rom, ni där borta, ska vi be vår Fader att sända Jesu Ande, DHA, och ge oss nåden att bli ett. ... Det finns någon som 'vet' att oavsett våra olikheter, så är vi ett. Det är han som förföljer oss... som smörjer oss med martyrskapets blod. ... vare sig vi är evangeliska, ortodoxa, lutheraner, katoliker eller apostoliska. Idag, systrar och bröder, lever vi en 'blodets ekumenik' .*

Lägligt till midsommar presenterade påven encyklikan Laudato si (Var prisad), som visar att människan är boven i miljöförstörelsen och uppmanar därför till "ekologisk omvändelse", som tidningen Dagen skrev den 23/6. Påvens utspel hyllas av svenska samfundsledare, politiker och miljöaktivister. Känt är dock att vetenskapen långt ifrån är överens om människans del i den globala uppvärmningen. NOAA, US Climate Reference Network, med 114 mätstationer i 50 stater, visar inga tecken på att jorden blivit varmare de senaste tio åren. Samtidigt var 2014 det varmaste året sedan mätningarna började.

"Det är talande att hans rundskrivelse... riktar sig till jordens alla invånare." skrev ledaren i Dagen den 23/6. På vilket sätt talande, frågar jag mig. Vidare skriver ledaren att *"Franciskus placerar en teologisk insikt i centrum..."*. Gott så, men inte i något reportage finner jag att Jesus är i centrum. Att påven kallar människor till omvändelse och tro på Jesus, världens frälsare. Det han betonar är att det nu krävs *"en ny global politisk auktoritet"*. Hans åsikt sammanfaller med den tyske professorn John Schellnhuber som nyligen talat i Vatikanen. Denne har en mycket radikal syn på klimatförändringen. Han tror att jorden är överbefolkad med sex miljarder!! Han drömer om *"en jordens konstitution"* som kan överträffa FN; och *"ett globalt råd"* valda direkt av folket. Har påven tagit intryck av honom? Varifrån hämtar påven sin information när det gäller klimatfrågorna?

Påvens första USA-besök.

I slutet av september reser påven Francis till USA, hans första besök där, inbjuden att tala vid flera evenemang. Den 23/9, två dagar efter FN:s Världsfredsday, ska han som första påve (Francis är den 266:e påven och onsdagen den 23/9 är den 266:e dagen på året!!) möta president Obama i Vita huset (sammanfaller med inledningen av Israels 70:e jubelår). Dagen därpå är han inbjuden av republikanernas talman John Boehner, att som förste påve någonsin tala i Kongressen, ett budskap till "det amerikanska folket". Följande morgon, den 25/9, talar han i FN för Post2015, ett program initierat av G-20gruppen, och som avser att utrota fattigdom och hunger i världen genom att sammanföra nationernas ekonomier. Då undertecknas också Agenda 21. Som

avslutning på USA-besöket håller han en katolsk mässa på "Familjernas Världsmöte" i Philadelphia med förmodade två miljoner besökare från olika håll i världen.

Till sist. Varför denna stress över påvens program? Har det med det internationella klimatmötet i Paris i december att göra? Eller med vad den franske utrikesministern Laurent Fabius sa vid ett möte med USA:s utrikesminister John Kerry, den 13 maj 2014 i New York? Han upprepade två gånger: *"Ni vet alla att vi står på randen till en klimatets avgrund. Faktum är att vi har 500 dagar på oss att undvika ett klimatkaos."* !! Femhundra dagar från den 13 maj 2014 är den 24/9 i år (den dag påven besöker Vita huset). Vad vet Fabius som inte vi vet? För han skämtade väl inte om så allvarliga ting? Vad vet påven?

Har jag/vi anledning att sätta mitt/vårt hopp till påven Francis när det gäller det hotande klimatet och världsfreden, så som "hela världen" nu tycks göra. Nej, låt oss sätta vårt hopp till Jesus, skapelsens och människans återlösare och befriare. Se Kol. 1:13-20. Han är den ende som är värdig att hyllas och förtrösta på.

Claes-Göran Bergstrand. 15-07-15.